

Tjenestedage, det er tilsammen $1\frac{1}{2}$ Mill. Tjenestedage, man har sparet med Hensyn til Fodfolket i Forhold til den Ordning, der blev skabt ved Hærloven af 1867. Denne bestandige Tilbagegang kan naturligvis ikke gaa an paa nogen Maade, og Følgen maa nødvendigvis blive, at Fodfolket ikke faar den Uddannelse, som absolut er nødvendig. Den kommanderende General og Generalstabschefen, som have taget Udregningen paa en noget anden Maade, gøre det utilbørlige i dette Forhold stærkt gældende og gøre opmærksom paa, at ved de Forandringer, som her ere foreslaaede, forandrer man den gennemsnitlige Uddannelsestid for hver Mand fra 301 til 253 Dage.

Jeg forbigik en Bemærkning til § 14. Der blev ved tredie Behandling her vedtaget, at ved kongelig Anordning skulde Krigsministeriet være bemyndiget til at nedsætte Tjenestetiden med indtil en Maaned for saadanne værnepligtige, som godt-gøre, at de have faaet tilfredsstillende Uddannelse i Gymnastik og Skydning enten i en Skytteforening eller paa anden Maade. Jeg udtalte mig saa stærkt mod Bestemmelsen som paa nogen Maade muligt, og jeg gjorde opmærksom paa, at den ikke alene kan give Anledning til den største Uretfærdighed, men den vilde give Anledning til den største Misfornøjelse i Fodfolket. Disse Mennesker vilde paa den Maade slippe $1\frac{1}{2}$ Maaned billigere, først en Maaned og dernæst en yderligere Nedsættelse. Men naar skulde de have den Frihed af en Maaned? Den sidste Maaned kan det ikke være, thi der behøve Afdelingerne deres største Styrke; i den første Maaned kan det heller ikke være, thi der begynder Skolen, og Uddannelsen maa tages paa samme Maade for alle. Jeg ved ikke, om man har tænkt at give dem en Maanedes Sommerferie. Denne Paragraf vil kunne misbruges, men den er kommen ind for at skaffe en Nedsættelse af Udgifterne. Dertil kommer; at det er en fuldstændig Misforstaaelse, at Skydningen er afgørende. Hvis den var det, hvad man tror i Skytteforeningerne, fordi man ingen Krigserfaring har, saa vilde ingen Mennesker indlade sig paa at gaa i Krig. Enhver, der vil sammenligne Tabene med den forbrugte Ammunition, vil se, hvor ringe et Antal Kugler der i Virkeligheden træffer. Skulde det være Skydefærdigheden, som var det afgørende, vilde ikke et eneste Menneske komme levende fra det, men saaledes er det heller ikke. Det, der har Betydning under Kampen, er at

have veldisciplinerede Soldater, der i et og alt ville udføre deres Pligter. Men den Tid, som man nu har, nemlig 6 Maaned, er allerede kort, og den kan paa ingen Maade være kortere.

Efter det, jeg her har oplyst om Fodfolket, ville de Herrer se, at *denne Ordning skaber ikke den Forsvarsstyrke, som er nødvendig. Den nedsætter Uddannelses-tiden paa en saadan Maade, at de højere kommanderende erklære den for at være faretruende; den skaber ikke de Kadre, som ere nødvendige, og der er altsaa paa alle Omraader uden Undtagelse Tilbage-skridt for Fodfolket*, og saa kan det ikke nytte at sige, at der er vundet Fremgang paa andre Omraader. Det afgørende er dette: Er Organisationen efter dette Forslag saaledes, at Hæren er fuldt ud i Stand til at opfylde sin Pligt? Da dette ikke er Tilfældet, vil jeg ikke have nogen som helst Betænkelighed ved, hvad jeg har sagt tidligere, at stemme mod den forelagte Hærlø, fordi jeg anser den for ubrugelig til at naa Formaalet.

Den Side af Sagen, som jeg her har tilladt mig at fremdrage, har slet ikke været fremdraget fra anden Side. Da det ærede Medlem fra Frederiksværk (Parkov) i Gaar fik Ordet, hørte man en lang Panegyrik over den Uendelighed af Goder, som skabtes ved den nuværende Hærlø, men vi saa kun den ene Side af Medaillen og slet ikke den anden. Det ærede Medlem omtalte ganske vist ikke, hvorvidt det var hans og hans Meningsfællers gode Virksomhed, der havde skabt disse forskellige Goder. Vi vide jo alle, at han, saavel da Rigsdagen var samlet før Valget som senere, har fremsat en stor Række Forslag ved alle mulige Behandlinger; men hver Gang der skulde være Afstemning om dem, tog han Ændringsforslagene tilbage uden nogen Sinde at lade dem komme til Afstemning. Og det, der overhovedet er sat igennem, skyldes jo kun en eneste Ting: der er ikke kommet en Smule andet frem end det, „de 27“ vilde, det kunne vi allesammen være enige om. Selvfølgelig vil jeg ikke lægge Skjul paa, at jeg erkender, at der ved Forsvarslovene er skabt Goder, afhjulpet Mangler paa mange Omraader, men hvor skulde det være muligt andet, end at man, naar man er villig til at gaa med til en aarlig Bevilgning paa noget over 2 Mill. Kr., og man vil give ekstraordinære Bevillinger paa over 31 Millioner, skulde faa noget for det. Men det er ikke gjort med de mange Penge, ikke gjort med den store Sum, det